

[Økonomi- og handelsministeren.]

tager sig mod præmiebetaling at overtage en del af den risiko, der er forbundet med at eksportere på kredit. Det påtager sig endvidere at kautionere for eksportørers låntagning i pengeinstitutter med henblik på at finansiere oparbejdning og kreditydelse ved eksport.

Der er fremsat påstande om, at eksportkreditrådet skulle mangle risikovillighed og fleksibilitet. Nu er det jo sådan, at hovederhvervsorganisationerne med tilknytning til eksporten alle er repræsenteret i eksportkreditrådet, og at de øver en helt afgørende indflydelse på rådets politik, idet de rammer, som eksportkreditloven giver, er meget fleksible. Så vidt jeg er orienteret, har der ikke i rådet været uenighed med hensyn til den praksis, man skulle følge.

Den senere tids nedgangslinje i produktion og beskæftigelse har naturligt givet rådet anledning til at overveje mulighederne for på garantiområdet at styrke de eksportende virksomheders evne til at få ordrer i udlandet. Jeg er blevet orienteret om, at rådet står umiddelbart foran en beslutning om at forøge den almindeligt anvendte dækningsprocent i forbindelse med solvensgarantier fra 80 til 90 pct. Man vil også hæve den laveste dækningsprocent for garantier mod politiske risici fra 70 til 80 pct.

Endvidere arbejdes der intensivt med de ønsker, der er rejst fra erhvervslivets side om etablering af købergarantier, hvor garantien ikke stilles over for eksportøren, men over for et finansierende konsortium. Det var en ordning, hvortil der skaffedes den fornødne hjemmel ved den revision af erhvervsfondsloven, som fandt sted i forsommeren i år.

Der er også optaget forhandling om generalpolicer, der dækker alle en eksportørs udestående fordringer. Derved imødekommer man et ønske, som fra flere eksportørsider er fremsat. Yderligere kan nævnes, at et udvalg for øjeblikket behandler spørgsmålet om udstedelse af garantier mod kurstab i forbindelse med eksportkontrakter af lang kredittid. En sådan garanti skulle give eksportøren delvis dækning for kurstab, der måtte opstå ved en devaluering af den udenlandske valuta, hvori ordren er kontrahe-ret. Modsat skal han aflevere en del af kursfortjenesten, såfremt denne valuta stiger i

forhold til danske kroner. Det forventes, at dette udvalg kommer med betænkning inden jul.

Der er også nedsat et udvalg, der skal vurdere, om der er behov for særlige foranstaltninger eller ændringer af gældende praksis i relation til bygge- og anlægssektorens eksport.

Hvad eksportfinansieringen angår, vil jeg også henlede opmærksomheden på de for-handlinger, som Danmarks Nationalbank og de private pengeinstitutter er ved at indlede om at etablere et organ med det formål at deltage i finansieringen af langfristede eksportkreditter på vilkår, der stort set svarer til en række andre landes. Foreløbig har Nationalbanken gennemført en række lempelser i bankens genbelåningsordning for eksportkreditter, der har en løbetid på over 2 år. Den genbelånte del af kreditten forventes herefter af eksportøren med 8½ pct. inkl. provision. Det pengeinstitut, der yder eksportkreditten, kan opnå dispensation fra udlånsloftet for den genbelånte del af kreditten.

Regeringen er indstillet på at gennemføre enhver forsvarlig forbedring af finansieringsforholdene for eksporten, men det er nødvendigt at minde om, at Danmark i dag er et land, der hver dag må låne i udlandet for at dække sit underskud. Det sætter nu engang ret snævre grænser for vores evne til at forcere eksporten ved hjælp af kredit på gunstige betingelser til de udenlandske købere. Det er jo dyrt at være fattig. Det er svært at optræde som et kapitaleksporterende land, når faktum er, at man netto skal importere kapital i stor stil.

Regeringen har ønsket at lempe kreditvilkårene for erhvervene fremfor at slække på finanspolitikken. Imidlertid har vi fundet, at den indenlandske efterspørgsel nu er dæmpet så meget, at det er forsvarligt at acceptere en finanspolitisk lempelse som den, der ligger i skatte- og udgiftsforliget mellem de 6 partier af 17. september 1974. Det vil jo medføre skattenedsættelser, der træder i kraft fra nytår. De vil stimulere det private forbrug og dermed også den indenlandske produktion.

Den tidsmæssige fordeling af skattesænkningen og besparelserne, der jo går ud på, at besparelserne først træder i kraft den 1. april 1975 og fremefter, betyder, at vi hur-